

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, $\frac{1}{4}$ an 5 cor., $\frac{1}{2}$ an 10 cor., 1 an 20 cor.
Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, $\frac{1}{4}$ an 7 cor., $\frac{1}{2}$ an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un sir garmond prima-dată 14 bani, a doua-ora 12 bani
a treia-ora 10 bani și timbru de 60 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Numeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografiei”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Cisnădiei, 27. — În Alba-Iulia: la librăria Weiss Bernat „la Joterie”.

CHESTIUNEA IANCU SPRE TRIUMF.

Învingerile încep.

(X). De când s'a declarat, cu demnitate impunătoare și cu vigoare zguduitoare, — grava problemă politică Iancu s'a înfățișat limpede și luminos în caracterul ei adevărat. S'a înfățișat și se menține cu imperativul categoric ca o chestie de onoare a națiunii noastre întregi. Din primul moment, românimea toată s'a deșteptat la lumina divină a unui magic semn și frații, uitând de ori-ce diferențieri, și-au dat mâna cu dragoste și luptă cu energie au pornit. Presa noastră de toate nuanțele, intrinsecă și oportunistă, națională și confesională, — a fost de acord pentru a determina spontan și bărbătește solidaritatea cea mai armonioasă în campania nobilă inaugurată sub flamura română pe care se află înscris ca devisa măreață numele cel mai sacru înaintea tuturor Românilor din țeara asta — numele lui Avram Iancu.

Însuși guvernul, care la început încercase a da pe inocentul și pe neînțelegătorul în chestia Iancu, — s'a văzut nevoit în urmă să-l recunoască gravitatea și caracterul ei general românesc. Însuși vrășmașii, zăpăciți la început, fie din neorientare, fie din orbire de rasă, — au fost în scurt timp constrinși a se îngrijora, ear' pe urmă, conform temperamentului lor puțin european, a face spume de furie și a se deda unui fanatism detestabil și unei preocupări încăpăținate, luând în păstrând o atitudine de ostilitate înversunată față de toți cei-ce se mărturisesc luptătorii chestiunii Iancu, în urmăre față cu poporul român însuși.

Două luni de zile și mai bine, lupta a fost numai o încăierare de avantposturi, deschisă și susținută cu bravură și cu mult sentiment strategic de către tinerimea noastră universitară. Alergau vrășmașii înspăimântați dinaintea ceteilor organizate și entusiaste. Nu voiau să primească o luptă cavalerască, ci numai din tuftă și pe furiș îi împrescau cu gloanțe veninoase, cu ocări și cu insulte, cu amenințări și cu terorizări.

Însă cetele tinerimei noastre nu s'au descurajat. Nici nu s'au desconcentrat. Nici nu s'au lăsat înfricate. Cu avânt și mai înfrântat, au dat mereu înainte. Cu vrednicie și mai neînduplecată au ripostat cuminti atacurilor puțin cavalereste, ignorându-le după merit. Cu decisiune de-a duce lupta până în capăt, spre deservitul ei triumf, au rămas și rămân tinerii la postul lor, în ferbințelele încăierărilor.

Ear' vrășmașii își perdură repede nădejdea că vor învinge în chipul început. Se vedeau prea

slăbănogi și prea degradați în ochii lumii. Și tipau după ajutor — dela comanda generală, dela guvernul din Pestă. Li-s'a dat ajutor, cum nu. Ordin sever a fost transmis de urgență judecătoriei din Baia-de-Criș, și cei trei tineri cari au înaintat mai mult în focul luptei — au avut să întâmpine asaltul puterii de stat.

Dar' și în punctul acesta, se înșelară vrășmașii. Tinerii primiră veseli asaltul, ear' șefii lor naturali, prin trei reprezentanți de valoare, se aruncară vitejește în fruntea luptei...

Au servit vrășmașii, înarmați cu puterea colosală a statului, multe masacrări, fără de nici o milă. Dar' învingerea a fost decisă în favoarea ostașilor dreptului și dreptății.

Nimeni, o singură clipă, nu se va pute îndoi de aceasta. Nimeni, ori-cât de puțin petrunzător ar fi în fondul chestiunii Iancu, nu va pute contesta elementului românesc învingerea strălucită ce a repara la Baia-de-Criș, asupra teroarei maghiare.

Cine a capitulat? Au capitulat acei ce jeliului și rușinați se văzură nevoiți a depune masca în care se deghisaseră ca salvatori ai religiei noastre, renunțând cu o resemnare dureroasă la pretinsul delict religios, perfid iscodit.

Au capitulat aceia, cari condamna la grea puscărie pe trei tineri idealști pentru preamărirea celei mai ideale personalități istorice, au trebuit să asiste la solidarizarea viguroasă a masselor române cu actul mândru al preamării lui Iancu.

Au capitulat aceia, cari atunci când se declarau în chip de farisei, gata să admită o cunună pe mormântul lui Iancu, însă numai cu colorile ungurești, au îndurat straznica palmuire de a li-se spune, că o asemenea necotință ar fi pur și simplu insultarea memoriei eroului martir.

Da, desfășurarea procesului dela Baia-de-Criș constituie victoria noastră. Echoul lui, este alarma îmbărbătării și a înversunării la luptă.

Învingerile noastre, în campania Iancu, și-au luat începutul, — serioase și entusiasmatoare, vrednice de sfințenia numelui Iancu și doboritoare de vrășmașii lui.

Buciumul răsună de notele triumfului ce se anunță pe toată linia. Timpul luptei generale, a poporului întreg, e sosit.

Noi, cari înțelegem glasurile victorioase, se ne oțelim bine armele, solidaritatea, bărbăția și ne înfricarea, — și se ne aruncăm în lupta decisivă.

Înțelepțește chibzuind cele de chibzuit, vitejește se eluptăm învingerile cari ne așteaptă.

Înainte!

Tinerimea noastră și condamnarea dela Baia-de-Criș.

Ca un echou elocvent la procesul din Baia-de-Criș, primim dela un tiner universitar, eliminat anul trecut din academia dela Oradea pentru pretinsele „agitații”, următoarea declarație:

Cernești, 18 Febr. 1900.

Românii din toate unghiurile țării au așteptat cu nerăbdare rezolvarea insultei eroului Avram Iancu. Unii eram așa de optimiști încât speram, că doar vom primi dela guvernul poreclit al „legii, dreptului și dreptății” satisfacție cuvenită pentru insulta jocosă servită de demnul urmaș al lui Lázár Eszter, bine numit și procuror-hienă. Însă după cum zice proverbul: „Lupul își schimbă perul, dar năvălu nu”, așa și guvernul lui Széll, care s'a arătat la prima vedere schimbat, nu face altceva, decât continuă cele începute de odiosul Bánffy. În loc de a da satisfacție națiunii noastre întregi, acasă și aruncă în temnițe pe acei bravi tineri, cari îndemnați de pietate și de dragoste către cel mai mare erou național, s'au dus să depună o cunună pe mormântul lui.

Însă tiranii nostri nici acum nu și-au ajuns scopul. Ei credeau, că intențând proces vor înfrica pe iubii nostri tineri și deodată cu ei pe toți Românii. Ar fi putut ei învăța de atâta timp, de când nu mai înceată cu prigonirile, că în loc de a înfrica pe Români cu temnițele și baionetele, din contră îi îndeamnă de a lupta tot mai mulți pentru sfânta noastră cauză.

Am văzut că și acești trei tineri români, în loc de a se înfrica au fost la culmea chemării lor.

Din răspunsurile bărbătești și din purtarea lor adevărat românească înaintea judecătoriei s'a văzut, că nu le pasă de temnițele și prigonirile lor.

Onoare vouă bravi fii ai națiunii române; tinerimea universitară română ai cărei delegați ați fost și cu ea întreaga națiune nu s'a înșelat în voi!

Voi ați arătat că sunteți bravi urmași ai eroului Iancu!

Imile noastre sunt și vor fi cu voi și în temnițele stăpânitorilor nostri!

Națiunea română vă admiră și salută cu drag pe voi, martirii cauzei martirului Iancu.

Națiunea care are atari fii în veci nu pier.

Vă îmbrățișează cu drag al vostru iubitor coleg

Alexandru Pop,
stud. jurist

Sibiu, 22 Februarie n.

Damele române în contra maghiarizării. Vorbirea atât de insolentă pe care zurbagiul deputat Komjathy a rostit-o zilele acestea în contra naționalităților nemaghiare și în favoarea maghiarizării torțale, a revoltat pe toți oamenii de bun simț din societatea noastră.

Un echou remarcabil al acestei revoltări prea legitime, este o scrisoare pe care distinsa d-nă **Francisc Hossu-Longin** dela Deva a adresat-o acelui deputat.

Ne bucurăm putând anunța că mâne vom publica întreagă scrisoarea importantă a valoroasei frunze române.

„Formulă de tranziție!” Vechii liberali din parlamentul maghiar sperază să dea pe Széll la o parte. Eată ce-i spune astăzi „Magyar Szó”: „Să o știe Széll Kálmán, că nu e om în țeara aceasta, care se vadă alta în el decât o formulă de tranziție pentru altă formațiune nouă”. Firește, că noua formațiune e înțeleasă cu — Bánffy în frunte. Ei; să-l vedem, că l'am mai văzut!

În chestia Iancu. „Kronstädter Zeitung”, organul Sasilor verzi, începe să publice o serie de articole, intitulale „Avram Iancu”. În articolul prim, apărut în numărul de astăzi, se cuprinde scrisoarea unui fruntaș român, care a luat parte la mișcările Românilor, pe vremea lui Iancu. În interesanta scrisoare e descrisă ființa și idealismul lui Iancu și se constată că: „Iancu s'a îngrozit de ori-ce separatism. Nu avea decât două idei călăuzitoare: menținerea monarhiei și egalitatea de drept pe seama națiunii sale”.

„Humbag patriotic”. Așa numește foaia lui Bánffy, știrea despre înființarea unei *Ligi patriotice române*, pentru-că: „cu durere trebuie să anunțăm, că nici un cuvânt nu e adevărat din întreaga mișcare. Cetățenilor independenți români nu le trece nici prin minte să pacteze cu statul maghiar. Câțiva funcționari ștreberi cred că fac serviciu lui Széll Kálmán răspundând știri despre „Liga patriotică... Le cam nimește și „Magyar Szó” câte-odată.

Din Austria. Ministrul -president Körber a ținut o conferință în-ținută cu membrii cehi și germani ai conferinței de împăcare. A fost pusă în discuție situația parlamentară, pretenziunile Cehilor și ale Germanilor, precum și amenințarea Cehilor că vor continua cu obstrucția. Resultatul conferinței nu se cunoaște.

Din parlament.

În sfârșit s'a terminat discuția parlamentară asupra chestiei naționalităților. În ședința de ieri a dietei maghiare a mai vorbit Berzeviczy Albert la bugetul ministerului de interne, atingând și el chestia naționalităților și declarând, că e de acord cu politica de conciliantă a prim-ministrului Széll. Între guvernele de mai nainte și cel de astăzi nu trebuie să se caute puncte de divergențe pe tema aceasta, pentru-că naționalitățile pot crede, că s'a făcut schimbare esențială în politica maghiară. (Da de unde! Tocmai despre contrarul sunt convinse naționalitățile. R. „Trib.”)

Președintele declară acum discuția de încheiată și dă cuvântul prim-ministrului Széll.

Șeful guvernului polemizează cu Komjathy și îi spune, că în esență n'a vorbit alta decât aceea ce a vorbit și prim-ministrul maghiar. Diferența e însă, că el, prim-ministrul Széll, nu vorbește numai, ci și face! (Se vede! R. „T.”) Nu e transigent față de nime, dar' e conciliant față de fiii credincioși ai națiunii (!?). Avem să zădărim (Așa vorbia și Tisza și Bánffy! R. „T.”) născuțele dumănăoase statului (Aici stat, nu națiune? R. „T.”) dar' trebuie să îmbrățișăm cu dragoste pe cetățenii cu sentimente maghiare.

În chestia naționalităților trebuie să fim cu toții de acord (numai cu naționalitățile — nu! Red. „Trib.”) și nu e permis să căutăm puncte de divergență. Cu cei-ce nu s'o declară de credincioși cetățeni maghiari nici nu stă de vorbă. În contra agitatorilor străini guvernul a luat măsuri energice. Pe savantul Weigand și pe Românul Sircu i-a espulsat. Pe Sași guvernul nu vrea să-i lege cu sentimente mai calde de patrie, dar' le spune, că cu Germania se pot îmbrățișa numai sub aripile statului ungar. Prim-ministrul Széll declară apoi, că ține și el de urgență reforma administrativă, dar reformele reclamă totdeauna muncă și timp de studiere. Ministrul a fost aplaudat.

După-ce vom cunoaște vorbirea întreagă, vom reveni.

„Liga Românilor patrioți”.

Zilele trecute toate ziarele maghiare au publicat o știre de senzație, primită dela Oradea-mare. Era vorba despre „frumoasele rezultate” ale înfrățirii dela Arad, despre punerea baselor unei *Ligi a Românilor patrioți*, care se va înființa în curând la Oradea-mare, sub conducerea directorului de finanțe de acolo, **Nicolau Papp**. Erau înșirați cu numele Românii cari au luat parte la prima consultare, și ni-se spunea, că subinspectorul de școale **Grama**, a scris în chestie un articol fulminant pe seama „Controlului” din *Timișoara*, organul dlui **Dr. Gáll József**, ear' alt patriot a scris un alt articol în „*Nagyvárad*”, din care erau chiar citate unele pasaje; și așa treaba era aproape de perfecționare, mai lipsia numai adunarea de constituire, și lucrul principal, o mică subvenție dela guvern. Se spunea și aceea în comunicatul trimis din aceeași oficiu gazetelor maghiare, că „*Românii patrioți*” dela Oradea-mare, cari vreau să înființeze *Liga*, știu că vor fi atacați din partea „*Tribunei*”, dar' nu le pasă. S'au înșelat însă bieții oameni, căci „*Tribuna*” nu i-a atacat, ci cel mult poate să-i compătimească pentru faptul, că li-s'a muiat creierii atât de mult.

Eată însă, că afacerea cu „*Liga Românilor patrioți*” ia o nouă întorsătură, chiar înainte de constituire, și prin aceasta vine îngropată înainte de naștere. Trei domni, dintre cei numiți prin ziarele maghiare ca „inițiatori” ai acestei ciuperi patriotice, publică în „*Nagyvárad*” o energică protestare în contra amestecului lor în o afacere, care e afacerea privată a unui bețivan funcționar de stat „de buzne valahic”.

Acești trei domni sunt, protopopul gr.-ort. român din Oradea-mare: **Ioan Groza**, avocatul **Florin Duma** și învățătorul **Nicolae Firu**. Ear' declarația lor, apărută în numărul dela 20 Febr., al lui „*Nagyvárad*” e de următorul cuprins:

— „Stimate dle redactor! Fiindcă în numărul 42 al ziarului „*Nagyvárad*” se aduce în primul articol în legătură numele nostru cu ideea „*Ligei Românilor patrioți*”, vă rugăm stimate domnule redactor să dați loc declarațiunii noastre în prețuita foaie ce redactați.

Din articolul la care ne provocăm e adevărat aceea, că cu ocaziunea onomastice subscrisului **Ioan Groza**, dl subinspector de școale **Grama**, pe care mai mulți dintre noi atunci l'am văzut întâu în viață, sub influența apăsătoare a omenirii de care a fost împărțit, în orele înaintate de după amezai, a vorbit despre o anumită *Ligă*, care ar fi să se creeze din partea și pe seama funcționarilor de stat, Români de naștere, dar' în chestia aceasta nime nu a intrat cu el în tratări, și tocmai de aceea ne mirăm, că acum, la două luni și jumătate după onomastia atinsă, se aduce în articolul numit numele nostru în legătură cu o idee de importanță regnicolară, cu o idee, care n'a fost discutată și n'a fost acceptată din partea noastră, ci a fost ideea exclusivă a dlui **Grama Döme**. N'am însărcinat nici-odată pe nimeni și astfel nici pe dl **Grama Döme** să o aducă în legătură cu numele nostru și să o deie publicității. **Protestăm deci categoric în contra acestei proceduri a dlui Grama Döme**, pentru-că fiind vorba de ideea sa proprie, numai în numele sau putea parada cu ea în publicitate.

Nu scrutam, ce a urmărit dl **Grama Döme** cu procedura aceasta a sa, lipsită de însărcinarea noastră; dar' aceea la nici un cas nu putem permite, ca pentru dorita sa înaintare accelerată să-și facă seară din numele nostru.

Dar' dacă am intrat odată în ideea *ligei patriotice*, — ca **Pilat** în crederu, — ni-se impune datorința să facem declarație în cauză.

Articolul citat nu ne esplieă, care ar fi îndemnul, scopul și cerul de activitate al *Ligei Românilor patrioți*, — o frasă atât de frumos sunătoare. După părerea noastră, și întru-cât cunoaștem noi pe Români, — „*Liga Românilor patrioți*” nu se va pute înființa nici-odată, fiindcă *Românii nepatrioți nu există*. Afirmăm cu toată puterea cunoștinței și a convingerii noastre, că *nici Românii numiți ultraiști nu stau în patriotism nici cu un grăunte de mac îndrăgălat celui mai mare patriot maghiar*, pentru-că iubirea de limbă, de naționalitate, iubirea dulcei mame, nu e peoat ci virtute, și o de datorință fiecărui cetățean să oare și să pretindă valorarea drepturilor prescise de legea morală,

și aceasta o fac ultraștii și o face fiecare adevărat Român, dar o face și fiecare adevărat Maghiar, prin urmare nu e trebuință de „Liga patriotică română”, fiindcă toți suntem adevărați și credincioși patrioți.

Fără îndoială, că numai cu privire la ființă, îndemnul, scopul și cerul de competență a „Ligei patriotice române” se zice în articolul citat, că: „Să începem a simți, că suntem adevărați unii la alții și că trebuie să ne înțelegem unul pe altul. De aceea se nu lucrăm sub suman (suba alalt), ci se spunem pe față și sincer ce vom; și tot cu sinceritate deschisă se ne aducă la cunoștință și frații de buze române, că ce voesc”.

Nu din cauza aceasta nu e însă de lipsă Liga. De mult am simțit noi că trebuie să ne înțelegem reciproc, dar nu am simțit-o numai, ci am și pus-o în praxă, de oare-ce de o mie de ani numai așa s'a putut susține patria aceasta, că pricepându-ne reciproc am respins cu puteri unite pe Turci, pe Tătari și pe toți dușmanii comuni, de spre ce ne este matoră istoria patriei. Și asigurăm pe autorul articolului, că în cas de pericol toți fiii națiunii române vor fi gata a se ridica și de aci înainte pentru apărarea patriei. În o mie de ani statul ungar a fost și compact și tare; nici o naționalitate nu a dorit nimicirea sau stricăciunea celeilalte, fie-cine a fost tratat conform legii și meritului.

Dar cu toate acestea, este neînțelegeră; este, dar' aceasta e lucru mai nou, s'a născut deodată cu șovinismul maghiarizator și va fi până-când nu va înceta acesta, de oare-ce șovinismul este o ființă descreierată, care dă cu capul de ori-ce peatră și adese-ori mișcă dela loc peatră, apoi peatră se rostogolește și une-ori îi zdrobește degetele picioarelor. — Da aci vine discordia și neînțelegerea.

Autorul articolului zice, că se nu lucrăm în ascuns. Ei, dar' ființa descreierată e adese-ori vicleană și lucră în ascuns, zicând, că nu atacă, ci numai se apără.

Vezi, dle autor al articolului, că Liga nu se poate înființa, până-când trăește ființa descreierată. Ear' după moartea ei nu mai este lipsă de o astfel de Ligă, căci atunci ear' ne înțelegem.

Românul adevărat, fiind totodată și patriot bun, nu lucră în ascuns, ci totdeauna spune clar ceea-ce voeste a face. Chiar și acum declarăm clar, că noi nu înființăm Ligă, de oare-ce este unul și același concept a face o Ligă politică sau a aruna schințea neînțelegerii între naționalități. De altcum convingerea noastră este, că înființarea unei societăți naționale e identică cu slăbiciunea respectivei naționalități.

Apropierea, înțelegerea, după părerea noastră, numai așa se poate ajunge, dacă cel mai tare face începutul. David nu se poate înțelege cu Goliat nici-odată, fără învoirea acestuia. E adevărat că am auzit robindu-se în dietă, din partea dlor: prim-ministrul Széll Kálmán și contele Tisza István, declarațiuni mai loiale față de naționalități, — dar' acestea nu sunt fapte. Să poștească cei chemați să pună în aplicare legea naționalităților în întreaga estindere. Să poștească și să abroage ordonanțele mai noue, cari vatemă dreptul de liberă intrinire; și atunci asigurăm pe autorul articolului, că va fi cu totul superfluă Liga, chiar și în forma contem-

plată, ca Ligă a funcționarilor de stat patrioți români, pentru că atunci în înțuturi românești vor fi numiți funcționari români, ear' justiția nu va fi mai scumpă nemaghiarilor cu taxele de traducere, plânsorarea Românilui va fi acceptată și judecată în Bihor în limba română, cu un cuvânt legea naționalităților nu va fi literă moartă.

Durere, că despre astfel de fapte încă nici visa nu putem. În schimb însă, procurorul regese, care în funcțiunea sa oficială, ofensând memoria lui Iancu, a ofensat întreaga naționalitate română, nu i-s'a atins nici un fir de păr, pe când cei trei universitari cari au depus cununa pe mormântul lui Iancu, au fost aspru pedepsiți tocmai înainte cu câteva zile. Dar' se nu mergem, pentru Dumnezeu, atât de departe. Nouă, subscrișilor, ni-s'a au spart la 1898 ferestrele și ni-s'a făcut mare daună; de atunci tot umblăm pe la judecată și slavă Domnului, toți acușajii sunt astăzi achitați, ear' noi avem dreptul și datorința să purtăm pierderile și să ne ridicăm pâlăriile înainte domnilor spărgători de giumuri. Va înțelege deci domnul autor al articolului, că dacă faptele acestea nu ne pot îndemna să facem o Ligă, atunci altele nici-decum. După acestea recomandându-ne bunei voine a stimului domn redactor, rămânem:

Oradea-mare, 19 Februarie 1900.
Ioan Groza, protopop, asesor consistorial; Dr. Florian Duma, avocat; Nicolae Fîru, învățător.

Mai multă istorie!

În discursul dlui Take Ionescu, ministru al finanțelor în România, rostit în camera română la 29 Ianuarie v. c. cu ocaziunea discuției purtate asupra legii despre regularea chestiei cu „rentele” bisericești române din Brașov, vedem atinsă o temă care ne privește și pe noi.

DL ministru Take Ionescu constată anume în discursul seu, că politicienii din România au un mare defect: nu prea cunosc istoria neamului lor propriu, și nu cunosc istoria neamurilor aflătoare în vecinătate cu regatul român.

Ear' constatarea aceasta se refere și la noi. Nici noi nu prea cunoaștem istoria întregului neam românesc, ba foarte mulți dintre noi nu cunosc nici istoria contemporană, istoria luptelor noastre proprii, din ultimii cincizeci de ani. Și acesta e un mare defect; pentru-că fără cunoștințe temeinice istorice nu se poate face politică. Dar' aceasta e o temă asupra căreia va trebui să revenim cu altă ocaziune; de astă-dată ne mărginim a reproduce pasajul referitor la această temă din vorbirea dlui ministru român de finanțe Take Ionescu. Pasajul e următorul:

„Noi cu toții avem un mare cusur în cultura noastră: cunoaștem prea puțin istoria neamului nostru, cunoaștem și mai puțin istoria vecinilor nostri. Sunteți aci în această cameră cari cunoa-

șteți foarte bine istoria Francei și a Germaniei și cunoașteți mai puțin istoria Românilor, și sunteți și mai mulți cari cunoașteți istoria tuturor țărilor din Occident și cari de abia aveți o idee vagă despre istoria Poloniei și a Ungariei. Este o mare lipsă, lipsa aceasta în cultura noastră națională. Pentru cine însă îi place să pătrundă tainele veacurilor trecute, pentru acei cari nu cred că România s'a înființat ca o colonie austriană, sau fel de Melbourne sau Sidney român, dela 1821 sau dela 1848, pentru cei cari știu că acest neam de 18 veacuri locuiește aci și că a avut istorie, când nescrișă în vremile vechi, când scrisă în timpurile mai noue, pentru cei cari cetesc această istorie și în virfurile munților și la izvoarele riurilor, pentru toți cei cari știu că separațiunile politice dintre diferitele părți locuite de Români nu au fost totdeauna și separațiune culturală, și că viața sufletească a fost așa de legată între Români de aici și cei de dincolo, încât una nu se înțelege fără cealaltă, — chestiunea dela Brașov este ca acele fosile infime, pe cari le găsești într'un strat geologic, ultim rest al unei întregi vegetațiuni. Este ultimul fosil al legăturii acesteia seculare, așa de încheiate, încât nimic nu o putea desface; dar, nimic nu putea desface viața Românilor de aci de viața Românilor din Ungaria. (Aplause).

Cetiam acum 3-4 zile o carte, pe care v'o recomand tuturor; este cartea unui scriitor, de Bertha, având ca titlu: „Românii și Maghiarii în fața istoriei”, scrisă după documente ungurești, luând punctul de plecare curat unguresc. În partea I-a veți găsi ridicula teorie a lui Rössler, devenită și mai ridiculă de când a fost impodobită și readusă în discuțiune de Rethi.

Partea a 3-a „Românii în serviciul reacțiunii”, — titlul singur vă spune indetul ce este. Dar' foarte interesantă este partea a 2-a, pe care eu mai-mai aș primi-o pe de-a întregul, căci veți vedea ce bine se pune în lumină, chiar pentru publicul din Occident, cum și în epoca Huniazilor și în epoca lui Radu Șerban și în a lui Petru Rareș și în a lui Mihail-Viteazul, până chiar și în epoca lui Brâncoveanu, cum este de legată istoria noastră de istoria vecinului, cum nu poți cunoaște istoria unuia fără istoria celuilalt.

Ei bine, așa erau legăturile, încât biserica Sf. Nicolae a fost vecinic înzestrată, vecinic i-s'a recunoscut drepturi de către domnii țărilor românești și astăzi cel din urmă clas în care se constată, se întărește definitiv acest drept, este un moment din viața românească, în care toți trebuie să simțim o adâncă și puternică bătaie de inimă, pentru-că în acest-moment proiect de lege de 38.000 lei, se oglindește un trecut întreg din istoria noastră. (Aplause).

La
Abonament lunar
pentru
Februarie st. vechiu
invită
Administrația ziarului „TRIBUNA”

Revista esternă.

Răsboiul în Africa-sudică.

Ziarele din Londra sunt pline de bucurie, de oare-ce știrile sosite în urmă a.p. favorabile Englezilor. „Standard” d.p. e informat, că generalul French a tăiat calea lui Kronje spre Bloemfontein; „Daily News” a aflat mai mult, că French și Macdonald au încunjurat oastea lui Kronje, care e strimtorat și de Kitchener și de Kelly-Kenny, cari comandează al șeselea corp de armată etc.

Știri de felul acesta au produs mare bucurie în Londra, dar' lumea ne-preocupată nu trebuie să pună mare pond pe ele, din motiv, că știri oficiale nu sunt, ci numai private și aceste adese-ori au fost false și tendențioase. În ori-ce cas zilele proxime se va vedea, încât au fost adevărate.

Depșele mai noue anunță, că Roberts a înaintat în Orange încă vre-o 30 chm. și și-a așezat tabăra pe dealul Paarde.

Din toată lumea.

Germania în Asia-mică. — Alianță de state. — Armata Greciei.

„Köln. Zeitung” e informat din Londra, că în curând Germania va căpăta protectorat asupra Asiei-mici, cum îl are Anglia asupra Egiptului. În contra acesteia va protesta poate Rusia, dar' ea va fi împăcată prin concesii în Persia.

Se anunță din Valparaíso, că între statele din America-sudică: Peru, Bolivia și Argentina există o alianță secretă. Acest din urmă stat face înarmări, probabil contra Chilei.

După votarea proiectului de lege asupra reorganizării armatei grecești se va chema un general german pentru executarea legii reorganizării, în persoana contelui Valdersee.

Cronica zilei.

Sibiu, 22 Februarie n. 1900.

Memento. 24 Februarie: Concert și teatru în Jebel, dat de corul plugarilor. — „Arieșana”, adunare generală în Turda. — „Concordia”, institut de credit, adunare generală în Uzdin-Ozora. — Bal în Băia (Zarand) în favorul fondului școlar. — Concert în Orăștie. — Bal în Ghimeș-Făget în favorul școlăiei gr.-cat.

25 Februarie: „Mielul”, adunare generală în Polana.

26 Februarie: Concertul tinerimei academice din Oradea-mare. — Desp. Oradea-mare al „Astre”, adunare constituantă în Oradea-mare.

27 Februarie: Serata tinerimei universitare române din Cluj.

Alegeri nouă. „Budapesti Hir-lap” de astăzi ne spune, că cu actualul parlament guvernul nu poate să facă lucruri mari; pentru-că raporturile interne în partidul dela putere nu s'au îndreptat, ci din contră s'au înăspriș. Și eu cât se apropie mai bine alegerile

noue, cu atât mai tare se despart principiile și păreri, și se ciocnesc interesele și persoanele. De aceea, va trebui să treacă guvernul peste provisorul în care a intrat când a primit moștenirea lui Bánffy și să creeze o eră nouă. Ceea-ce însemnează atâtă, că aderenții vechiului liberalism maghiar prea și-au luat nasul la purtare, de aceea e necesară o eră nouă — fără ei. Se vor face deci alegeri nouă în curând, pentru a curăți parlamentul de tiszaști și bánffyști. O să fie foarte frumoasă lupta între liberali.

Praporul confiscat. Acum vre-o câteva săptămâni am comunicat ridicula ispravă a gendarmeriei noastre de model, care a confiscat praporul bisericești gr.-or. din Poiana, cu ocaziunea procesiunii obișnuite de Ispas, fiindcă i'a durut pe gendarmi ochii de colorile vânet, galbin și roșu, cari se aflau pe el, acoperite în parte de icoana Maicei Domnului. Azi aflăm, că vicecomitele comitatului Sibiu, în urma recursului înaintat în numele comunei bisericești Poiana de către dl. avocat Dr. Liviu Lemény din Sibiu, a constatat puerdere necorectă a gendarmeriei și a dispus eliberarea praporului confiscat. Constatăm cu plăcere, că de astă-dată s'a aflat un vicecomite nepreocupat în persoana dlui Gustav Reissenberger și, deși numai dreptate a făcut, îi mulțumim, căci nu suntem dedați cu dreptatea și o privim, când o găsim, ca un dar estro-ordinar. Dorel.

Dr. Alesandru Makmorek, inventatorul limfei în contra ciurii, șef al institutului Pasteur din Paris, zilele trecute a fost decorat cu ordul legiunei de onoare în gradul de cavalier.

Medicii din comitatul Sibiu sunt invitați pe mâine (23 Februarie n.) la 3 ore p. m. la o conferență, în sala mică a palatului comitatens. Scopul: constituirea unei subreuniuni a reuniunii regnicolare medicilor.

Șarlach. În Oradea-mare grasează în mare măsură șarlachul. Prelegerile la școala rom.-cat. din suburbiul Olaszi sunt sistate.

Curtea cu jurați de pe lângă tribunalul din Sibiu e chemată în sesiune ordinară pe zilele din 8 până la 19 Martie c. Dintre jurații de naționalitate română sunt citați să facă parte din curtea cu jurați domnii Iuliu Baroși, inspector de școale în pensiune, Alesandru Nădășdy, comerciant și Dominic Rafiu, director al „Concordiei”.

Orcan pe Adria. De alaltăieri începând băntuie mare orcan pe Adriatică. Bora ridică valuri cât casa de mari; o corabie s'a naufragiat. Viscolul a fost împreunat cu ploaie torențială și fulgere.

Cutremur de pământ. Alaltăieri după amezai s'a simțit în Agram un slab cutremur de pământ în direcție dela nord-vest spre sud și cu durată de 2 ore și 51 minute.

Hymen. David Voniga, ales preot în Giroc, s'a fidanțat cu d-șoara Ecaterina Vuia din Lipova. — Clericul absolut Nicolau Palade din Câmpeni s'a fidanțat cu d-șoara Aurelia Nicolae din Albac-Arada.

FOITA „TRIBUNEI”.

FLUTURASUL.

— Roman spaniol —

de

Narciso Oller.

(Urmare).

VIII.

Lunia următoare Toneta ședea earăgi la locul ei obișnuit și lângă ea studentul, aplecat spre masă, se jura pe toți sfînșii și mučeníci, că simte față de ea atracțiune profundă, irrepugnabilă.

— Dacă-i așa, atunci ia-ți cărțile și mergi de învață! — i'a reflectat Toneta, în timp ce se trudia să-și stăpânească vocea și să nu-și tradaze emoțiunea.

— Prin asta vorești să zici, că...

— Voesc să zic, că dacă în adevăr e drept ceea-ce spui, atunci trebuie să urmezi sfatului meu; căci nici eu nu mă pot urca așa de sus, nici d-ta nu te poți scobori așa de jos.

— Amorul nu cunoaște deosebiri de castă, Toneta.

— Vai și amar ar fi de șerman capul meu, dacă i-le-aș crede acestea! — Cum așa, d-ta crezi doară, că aceasta nu se poate?... —

— Să vorbim despre altceva dacă ai poftă.

— D-tale i-s'au spus multe rele despre mine!

— Da de unde! Afară din casa asta nu cunosc pe nimenea, care te-ar pute vorbi de rău. Ear' că cei de aici ce părere au despre d-ta, o știu d-ta prea bine.

— Astia nu mă cunosc, Toneta. Pentru dînșii sunt un flusturat, un incapabil de a lua ceva în serios.

— Nu, nu aceasta e părerea lor. Ocoana Pepa te consideră de un tiner vesel și ceva cam ușuratic, ceea-ce e ușor de înțeles la vârsta d-tale; te aseamănă cu un fluturas, dar' zice că ai totuși inimă bună...

— D-apoi dacă mă crede așa de bun, de ce nu vorește să-mi spună unde locuiești d-ta?

— Dacă nu știe nici ea, cum poți poftă să-ți spună? Ori-cum ar fi însă, repet: nu-ți da truda s'o afli aceasta, și nici la aceea nu gândi, să mă înșoțești ori să mă agrăești pe stradă, de cumva nu dorești, ca în toată viața mea să nu-ți mai privească în față. Poți s'o crezi aceasta drept îndrăgăstie, capriț, sau ori-ce, dar' asta așa trebuie să fie. Am foarte serioase motive pentru a procede astfel, și d-ta trebuie să stimezi hotărârea mea. Ori doară te costă aceasta ce știu eu ce mari sfertări? Ce perzi d-ta prin aceea, că mă lași pe mine în pace?

Zicând acestea a continuat nervoasă cusutul, în timp ce Luis desemna cu ceruza desemnuri pe unghia degetului seu arătător și tăcea. În această liniște se auzia clar și de aproape fie-ce sgomot miștel, fără însă a fi conturbat evlavia acestor două suflute. Inima le svienia cu putere, creerii le erau în febrilă activitate, dând viață unor astfel de idei, cari una după alta dispăreau earăgi, cum dispăre negura de adierea vântului.

Deodată Luis a întrebă-o în ton energic:

— Vorești să-ți dau dovezi?

— Despre ce? — a reflectat Toneta tremurând.

— Destul a fost din simulare, Toneta. Eu te iubesc. D-ta mă iubești. Cele mai mari fericiri sunt tocmai acelea,

de cari mai mult ne temem... D-ta te temi, și m'aș teme și eu, dacă iei în piept nu aș simți astfel de foc, ce-mi dă putere, ce mă agită, care în viața mea de prima-dată mă face să fiu om; om rezolut, hotărât, tare, gata a învinge ori-ce pedecă pentru a dobândi totul ce inima îi dorește.

Obrajii Tonetei deveniră roșii ca focul; surprinsă privia țință la Luis, apoi întristată de o stranie durere, a scăpat din mână cusătura. Și-a luat în urmă batista, ca să-și acopere fața și să-și stringă puternic buzele, ca să-și suprime oftările...

— D-ta plângi, Toneta? — a grăit tinerul înfăbătându-se tot mai mult și atingând gingaș brațul fetei.

Cusătoreasa a împins dela sine brațul tinerului și sculându-se dela locul ei a intrat în odaie și a căzut pe cel mai apropiat scaun.

— Așa, Toneta, plângi numai plângi; ușurează-te, deschide-ți suflutul... ușurează-ți inima!

Și cu voce ademenitoare, dar' gâlgavă de pasiune, așa zicând goptind în urechia fetei i-a zis următoarele:

— Te iubesc, te iubesc cu întreg suflutul meu, cum tu, da, cum tu mă iubești pe mine. Vorești dovezi despre aceasta? Cere ori-ce, dar' acum, căci Lunia viitoare nu mă vei mai vedea; încă în săptămâna aceasta plec. Cere dela mine această probă încă azi; Lunia n'ai mai pute-o face și astfel întreaga vară i-ai trăi-o numai în îndoile, numai în chinuri. Cu mine aceasta nu se va întâmpla, căci eu știu deja, căci cetesc deja din ochii tăi, căci aceasta mi-o spun lacrimile tale, căci văd că ești ânger incapabil de fățărnicie. Tu, tu, care până numai glumind m'ai auzit, te mai îndoiești doară, nu te mulțumești doar' cu focul cuvintelor mele, cari învâpăiate isvoresc din inima mea; cu căldura arzătoare a mâinei mele, pe carea doar'

nici n'ai fi în stare să o suporti; privește, atinge-o...

Și cu mâna a atins blând mâna Tonetei, cu care fetea își stringea de față batista.

— Da, Toneta, pune-mă la probă; sunt gata la ori-ce ce-mi vei cere să fac; pune-mă la ceva probă mare, grea. Voiu face totul ce dorești.

Toneta s'a sculat în picioare și sublimă ca o statuă, arătând spre ușă, a exclamat cu voce răgușită, dar' totodată resolută:

— La probă? Departă-te deci de aici numai decât și nici să nu-ți mai pui piciorul în această odaie, întreagă ziua.

— Oh! aceasta e mult, foarte mult...

— Nici un cuvânt mai mult, — i'a reflectat cusătoreasa, care nu-și părăsise ținuta severă și impunătoare nici când tinerul, oprindu-se în pragul ușei, eu față întristată i'a făcut semn de sărutare și apoi s'a depărtat închizând ușa cu mare sgomot.

Luis s'a reîntors în odaia sa buiguit, învins, rușinat. Cu o săritură s'a trântit pe pat și cu priviri aiurătoare, cu mâna pe fruntea i' inferbântată, a zăcărit astfel mai mult de jumătate de oră, fără să fi fost în stare a-și aduce în ordine cugetele.

Toneta, de altă parte, și-a șters lacrimile, apoi a eșit earăgi în balcon și voia să-și continue cusutul, ca să-și tăinuască simțimintele... Acul însă nu prindea, ci i'a căzut jos dintre degetele ei tremurătoare, și fiindcă sonda de mai nainte i' zguduise foarte mult suflutul, zădarnic cerca să-și suprime simțimintele inimii. Retragerea lui Luis o măgulea, dar' o și chinuia foarte mult. O măgulea, fiindcă în această faptă a lui vedea o astfel de jertfă, carea era simptomul clar, dovada amorului; totodată însă o nelinișteau temerile, că

amorul studentului numai primejdii și nenorociri îi va aduce...

După multele îndoile și speranțe, prin cari Toneta trecuse în aceste două săptămâni, această păgure a tinerului o agitase estroardinar de mult. Când l'a văzut stând înaintea ei învins, amoros, când a văzut cum în estaul seu voește să se supună probei de amor; când a auzit răsunând pe buzele lui cu dor așteptată declarațiune de amor; prin inimă i'a săgetat schințele de estroardinară bucurie, la lumina căreia vechi însă și abisul spre care inomis s'ar fi precipitat, și astfel s'a decis să depărteze de lângă sine pe tinerul. În urma lui ar fi trebuit să părăsească odaia și dinsa, pentru-ca nici-când să nu mai între în casa aceea.

Acesta era primul propus al Tonetei, dar' nu avea putere să i-l eșecute, căci se temea, că prin aceasta va trezi bănuiele ofensatoare față cu purtarea cinstită a lui Luis. Ba nu peste mult începă a simți chiar anumită compătimire față de el, pe carea prin chinurile muștrărei de conștiință și-o mai și potența încă. Oăci la urma urmelor ce i-a și greșit șermanul băiat, de în așa mod l'a alungat de lângă sine?... Ce motiv a avut ea, ca să se îndoiască de intențiunile lui?... Cine ar pute să i dovedească oare absoluta imposibilitate a căsătoriei sale cu Luis, chiar și pe lângă diferența poziției lor sociale?

... N'ar pute oare să-i împreune amorul curat, profund, caracterul nobil, perfect, precum s'a întâmplat aceasta la căsătoria părechi Castellfort?... Chiar regină de ar fi fost, ori nu ar fi luptat ea oare până la ultima răsuflare pentru a se realiza această căsătorie? De sigur da! Ce nu ar jertfi ea pentru acest scop! Cum nu ar fi fost ea în stare să deie în schimb tronul și coroana pentru amorul acesta, care o ținea deja în deplină stăpânire! Și în fine, nu fusese

Urcarea etalonului. În piața din Berlin etalonul privat s'a urcat la 4 1/2 %.

Oaspe francezi în Săliște. De vre-o trei săptămâni se află în Săliște tânărul *Joseph Drouault*, elev al profesorului *Emil Picot* din Paris. Noul oaspe studiază cu mare diligență limba română.

Ionescu-Gion, inspectorul general al învățământului secundar în România, autorul valoroasei scrieri *»Istoria Bucureștilor«*, a fost decorat cu medalia *»Răsplata muncii«* cl. I.

O nouă armă în armata franceză. În firul desbaterilor asupra bugetului armatei, ministrul de război a comunicat dietei, că generalul Deloye prin o modificare aplicată la armele armatei franceze a isbutit să pună la dispoziția guvernului o astfel de armă, care întrece în calitate pe toate celelalte arme de până acum. Noua armă va fi introdusă în armata franceză peste vre-o 6 luni.

În spitalul din Nyitra a explodat alături de cuporul cabinei de scaldă. Esplasia s'a întâmplat cu așa mare putere, încât 22 ferestre s'au sfărmat, ușa cabinei de scaldă a sărit din țiței și s'a isbit de o altă ușă, pe care a sfărmat-o de tot. Trei bolnavi, cari toamă așteptau să intre în scaldă, au fost isbiți de părete, ear' apa ferbinte, aruncată afară din bazin de presiunea aerului, li-a oprit picioarele. Se dă cu socoteala, că esplasia a provenit din vre-o cartuș ori dinamit, perdut printre cărbuni încă în mină.

Derailare. La Steinbruch a derailat Marți seara un tren de povară. Locomotiva și un număr de vagoane s'au sfărmat; conducătorul și frânerul au fost răniți de moarte.

Grevă în Berlin. Peste 7000 de măsuri din 150 ateliere din Berlin s'au pus în grevă. Greviștii cer pentru lucrătorii mai slabi simbrerie de cel puțin 14 marce pe săptămână.

Veste despre Andrée. Despre soartea lui Andrée, plecat în 1897 cu balon la polul nordic, se dă o nouă veste din Stockholm. Anume o telegramă sosită acolo raportează, că în orașul nord american Churchillarf au sosit câțiva Eschimoci, cari au spus, că pe doi oameni albi cari se scoboriseră din cer, i-au atacat niște Eschimoci, bandiți și i-au ucis. Ei au văzut chiar și rămășițele balonului și știu unde sunt ascunse.

Împușcat de gendarmi. În comuna Zabalți, lângă Lugoj, executorul avea să iee pentru restanță de dare vaca lui Mihail Mihalic. Têranul desperat că i rămân copilași fără nutreământ s'a opus executorului. Au venit apoi gendarmii, cari în loc să caute mai întâiu a mulcomi pe desperatul têran, la prima încercare de opunere un gendarm i-a pus pușca în piept și l'a împușcat. Têranul a murit momentan.

oare nedreptate ofensătoare, că aserise lui Luis altfel de sentimente, decât cari o însuflețeau pe dinsa?

În timp ce firul îngrijoratelor sale gândiri ajunsesse până la acest punct, observă, că pe podelele odăii zace o epistolă, care ca o săgeată intrase prin crepătura de dinjos a ușei.

Inima i-s'a cutremurat puternic, s'a ridicat îndată și a luat a mână bucată de hârtie. Era epistolă. Oh! afurisită neștiință! Toneta nu știa cetii! Numai literile mari le cunoștea!

Cu toate acestea a desăfuit epistola și îngrijorată a urmărit cu ochii șirurile scrisoarei, ca și cum ar fi fost așteptând, ca prin o minune oare-care s'o adumbrească știința.

Subscrierea, prin stranie intuițiune a silabisat-o totuși. Da, era litera L, cu care se începe numele lui Luis; acest L vorbea de ajuns.

De sigur cuvinte amoroase, lacrimi, jurăminte erau în epistolă, țipetele sufletului, pe cari le bănuia, pe cari le simțea, cari îi vuiau în urechi. Oh! afurisită neștiință, tu, care această comoră i-o preschimbai în amare chinuri sufletești! Numai subscrierea a putut-o ceti, numai atâta: L—u—i! Și cum ar putea ea oare să concreeadă acest secret? Cui ar putea să-i deie în mână această scrisoare fără a-și mărturisii amorul? Și cum se poată ea mărturisii lui Luis rușinoasă-i neștiință, se deosească în mod crudel de ființa iubită! Și cum se poată dinsa trăi fără să știe ce conține epistola? Poate că desperarea, furia se fi dictat iubitelui ei astfel de condițiuni, pe cari dacă ea nu le-ar accepta, cine știe! poate ea însăși va fi cauzatoare oare-cărui atentat, poate chiar unei sinucideri!...

(Va urma).

VIATA SOCIALA.

Din Cubin.

Corul român bisericesc din T-Cubin aranjează la 13/25 Februarie 1900 concert împreună cu reprezentatiune teatrală, în sala cea mare a hotelului *»Hoffmann«*, în favorul fondului seu propriu, la care invită cu toată onoarea. Bilete de intrare: Locul I. 1 coroană 60 bani, — locul II. 1 cor. 20 bani, — locul III. 60 bani. Începutul precis la 8 ore seara. Suprasolvirile se primesc cu mulțumită și se vor publica pe calea jurnalistică. Bilete de intrare se pot căpeta la negustorul Ioan Markovits, precum și seara la cassă.

Programa: 1. *»Serenadă«*, de Porumbescu, cor bărbătesc. — 2. *»Noaptea de Sf. George«*, vodevil în 2 acte, de Teoch. Alexi, musica de Nicolau Stefu. — 3. *»Doi ochi«*, romanță de G. Ventură, violină solo de dl Nicolau Radu și flaut de N. N., acompaniat cu pian de dl Al. Peter. — 4. *»Între peatra Detunată«*, cor bărbătesc de G. Dima, instruat și condus de dl Simeon Cioc. — 5. *»Mama«*, poezie de I. Popovici-Bănățanu, declamată de Achim Miat. — 6. *»Cântecul marinarilor«*, de Tudor cav. de Flondor, cor bărbătesc. — 7. *»Prima rochie lungă«*, monolog de I. Vulcan, predat de domnișoara Rachila Cocora. — 8. *»Lugojana«*, de I. Vidu, cor mixt. — Cântările din piesa teatrală le va acompania cu pian dl Ales. Peter. În pauză se va juca Călușerul și Bătuta.

Tribuna Literară.

INFORMAȚIUNI.

»Convorbiri literare«. Apare în București la 15 ale fiecărei luni. Abonamente: pentru România și țările locuite de Români pe un an 15 lei; pentru studenți, institutori și învățători pe un an 12 lei; pentru țările uniunei postale pe un an 20 lei. Abonamentele se plătesc înainte. Anul XXXIV, nr. 1 pe luna lui Ianuarie 1900 are următorul cuprins: Carmen Sylva: Tinărului nostru geniu (G. Enescu). — G. Coșbuc: Cicocarea (poezie). — D. Zamfirescu: Lydda, partea II. (roman). — D. N. Voinov: Teoria fagocitozei. — P. Missir: A. C. Cuza, Despre poporație. — N. Iorga: Cum se predă istoria în școalele noastre. — I. Bogdan: G. L. Trollo.

Din public. *)

Mulțumită.

Onor. domn Daniil Rațiu, funcționar la tipografia statului în București, a binevoit a dona pe seama bibliotecii școalei confes. gr.-cat. din Șinca - veche următoarele opuri:

V. A. Urechă: Istoria școalelor în 3 volume, leg. Inaugurarea palat. de justiție din București. Petra Petrescu: Monografia institutului *»Albina«*, legată de lux. T. Gazan: Cugetări. I. Găvânescu: Pedagogia. B. Baulescu: Monografia bisericeii din cetate, Brașov. I. I. Schina: Discursuri juridice. Legea învățământului secundar și superior din România. C. O. Econom: Fiica lui Sejan. Marion: D'a valma. Roșca I. I.: Lăpușeanu. I. Bibicescu: Poesii populare (aceste 4 în legătură de lux). Seraba G. D.: Suceava. A. Stolojan: Discursul asupra școalelor de meserii. Rev. *»Albina«* pe an. 1898—1899. Analele parlamentare a României, anul 1898—1899. *»Tribuna fam.«* a. 1898—1899.

Pentru această faptă marinimoasă și pe această cale exprim onor. domn Daniil Rațiu cea mai sinceră și călduroasă mulțumită.

NB. Ziarele noastre sunt respectuos rugate a insera această mulțumită. Șinca-veche, în 24 Dec. 1899.

Eustachiu Crișan,
învățător.

Dare de seamă și mulțumită.

La *»fondul pentru masa studenților«* dela gimnasiul rom. gr.-or. din Brad, a intrat cu ocaziunea reprezentatiunei teatrale împreună cu dans, dată de tinerimea din Zarand la 1 Februarie a.c. în Brad, din vinderea biletelor și seara la cassă, suma de 283 cor. 80 bani, în carea sunt cuprinse și suprasolvirile.

Au binevoit a suprasolvi domnii: Pamfilu Plastea, not. 2 cor.; P. Tudoran, paroch 1 cor. 20 bani; Ales. Draia, inv. 2 cor.; I. Fugată, par. 1 cor. 20 bani; I. Safta 40 bani; Aron Roman, inv. și teol. 80 bani; N. Bedea, vice-not. 40 bani; Irodenca 20 bani; I. Vuc 20 bani; George Costea 20 bani; E. Joldea, inv. 40 b.; Ometa 20 bani; G. Părău, dir. gimn. 1 cor.; I. Bogdan (führer) 40 bani; A. Florea, inv.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta Red. nu e responsabilă.

40 bani; I. Golda 20 bani; A. Maniu, stud. 60 bani; V. Damaian, stud. 40 b.; I. Popoviciu, stud. 10 bani; Cibian, teol. 20 bani; T. Oșel 1 cor. 20 bani; Berkovics, com. 1 cor. 20 bani; Löwinger 1 cor. 20 bani; Vidu, inv. 20 bani; Vrana, inv. 20 bani; Copos, inv., Valkovsky, N. Feier, Holtrich, David, Cristof și Branda câte 20 bani.

Au binevoit a contribui la acest fond marinimoși domni: Teodor Pop, adv. în Baia-de-Criș 20 cor.; Dr. Zosim Chirtop, adv. Cămpeni 5 cor.; Dr. V. Fodor, adv. Abrud 4 cor.; și I. Rusu, medic Brad 3 cor. și un Pratscher József 3 cor. — Contribuiri deci 35 cor., cari cu suma intrată la cassă fac 318 cor. 80 bani.

Din această sumă ca spese au eșit 120 cor. 83 bani, rămânând un venit net de 197 cor. 97 bani, care sumă s'a și depus la institutul de credit și econ. *»Crișana«* din Brad.

Starea prezentă a fondului numit face aproape la 500 cor.

Călduroasă mulțumită primească toți acei Români de bine, cari au cercetat petrecerea și au spriginit-o, precum și onorații domni contribuitori ca T. Pop, Dr. Z. Chirtop, Dr. V. Fodor, I. Rusu etc.

George Jula, Vasile Boneu,
controlor. cassar.

NB. Cu această ocaziune ne permitem a ruga pe toți Români cu dare de mână și institutele de credit și economii românești să binevoiască a-și aduce aminte și a ajuta și această instituțiune umanitară de mult dorită și simțită și la gimnasiul rom. din Brad, ca și cea dela gimnasiul super. rom. din Brașov. Având în vedere pe cei ridicăți, se nu uităm de cei ce vreau și nisuesc din răspuțeri a se ridica și a merge alături de ei.

POSTA REDACȚIUNEI.

Binevoitorul din Lugoj, care ne-a trimis un număr din ziarul *»Krasó Szörényi Lapok«* este rugat să ne scrie ce-l doare și ce știe, pentru-că pe informațiile ziarelor străine nu putem pune nici un temel. Știm foarte bine că obiceiul lor este să mistifice și să bage vrajbă între frați, de aceea nu ne putem lua după ele.

MAI NOU.

Proces pentru preamărirea lui Horia!

În momentul acesta, o telegramă particulară dela Orăștie ne aduce vestea senzațională că Marți, la 27 Februarie n., redactorul fostei *»Revista Orăștiei«* va avea înaintea tribunalului din Cluj un proces intentat pe cuvântul că prin un portret a preamărit pe Horia.

Ântăiu Iancu, acum Horia!

Ultime știri.

Capstadt, 22 Febr. n. Generalul Cronje a sosit la Paardeberg. Trupele lui au fost violent atacate, dar' au desvoltat o rezistență desperată.

Londra, 22 Febr. n. Știrile despre încunjurarea lui Cronje se susțin.

Pretoria, 22 Febr. n. Președintele Orange-ului *Steyn* anunță, că Burii au avut un atac violent cu trupele engleze, cari voiau să impresoare pe Cronje. Englezii au fost respinși. Știrea despre depresurarea Ladysmith-ului nu se confirmă.

Bibliografie.

»Lupta pentru drept«.

— Voci de presă. —

»Dreptatea«.

„Trebuie să fim bucuroși când ni-se dă în materie de literatură juridică o traducere de valoare, din toate punctele de privire.

»Lupta pentru drept« e creațiunea acelu geniu juridic Dr. Rudolf de Ihering, care e poate cea mai strălucită și cea mai originală ilustrațiune a literaturii juridice contemporane.

Traducerea dlui Păcățianu însă e mult superioară traducerilor anterioare și ca stil și ca aprofundare serioasă a originalului, având pe lângă asta avantajul de a ne prezenta penultima ediție a originalului nemțesc, ediție apărută cu un an înaintea morții lui Ihering, care a supus-o unor modificări, cari înlocuiesc stilul științific greoiu în antiaia ediție cu un stil mai ușor, accesibil și celor ne-specialiști în materie de drept.

La *»Tipografia«*, societate pe acțiuni în Sibiu, se află de vânzare următoarele noutăți musicale:

La tîne copilă dragă. Romanță de Nițescu	a. —75
Toujours avec argent. Polca franceză pentru piano de Sig. Paulmann	—50
La blonde. Polca mazureca pentru piano de Sigismund Paulmann	—50
Turda. Marș patriotic de Paulmann	—50
Hora reginei. De Sig. Paulmann	—25
Serba păpușelor. De Sig. Paulmann	—25
Marș turcesc. De Sig. Paulmann	—25
Intermezzo pentru piano de M. Capșa	—50
Les fleurs de Main. Valse de Ant. Cirillo	1.—
Serba oficerilor. De C. Dimitrescu	—50
La fille du Marin Vals de Ivanovici	1.—
Daisy Bell. Valse (All Right) de C. Kaps	—75
Liniste. Vals pentru piano de Dimitrie St. Cristide	1.—
Am plans. Romanță pentru voce și piano de Alphonse Chirillo	—75
Slăgurăta. Romanță pentru voce și piano de Alphonse Chirillo	—75
Claire. Polca pentru piano de Alph. N. Ochialbi	—25
Institutele-Unite. Vals pentru piano de Carol Decker	1.—
Serba Bucureștilor, pentru piano. de Const. Dimitrescu	—50
Serba mirilor. De Const. Dimitrescu	—50
Tubulel. Marș de Gh. Fontino	—75
Surorile. Hora de Gh. Fontino	—50
Elisa. Polca franceză de G. Ionescu	50
Ioan D. Burlan. Amintiri din Brașta, serba pentru piano	—50
I. Braunstein. Rêve du Matlot, vals pentru piano	1.—

La comanda din afară se se adaugă pentru porto postal încă 5 cr., ear' pentru expediție recomandată 20 cr. v. a. Pentru siguranța expediției recomandăm modalitatea din urmă.

A apărut:

»Severina« este titlul unui elegant album de compozițiuni musicale de Ioan Vidu, Lugoj. Cuprinde zece piese pentru coruri, anume: 1. *Sus băieți!* cor pentru 3 voci egale. — 2. *Cântec de primăvară*, cor pentru trei voci egale. — 3. *Sborul*, cor p. 3 eg. cu acomp. de piano. — 4. *Nainte Române*. — 5. *Sus opincă*. — 6. *Andalusa*, 4 voci bărb. — 7. *Logojana*, cor mixt. — 8. *Răsunset dela Crișana*. — 9. *Răsunsetul Ardealului*, cor mixt, cu solo de mezzo-sopran. — 10. *Marșul lui Mihaiu eroul*, cor mixt cu acomp. de piano.

Voluminosul album (44 pag.) costă 6 coroane.

»Estras din tarifele de postă și telegraf valabile dela 1 Ianuarie 1900«. Fiind tarifele anterioare în multe privințe esențial schimbate în urma introducerii valutei de coroane, estrasul acesta e de cel mai mare folos pentru birouri și privați. Se poate procura dela librăria arhidieceșană în Sibiu și dela administrația *»Tribunei«* cu prețul de 20 bani.

Eminescu pesimist, profet și economist — de I. S. Ordeanu. Broșură interesantă, de concepțiune originală; merită toată atențiune. Are 106 pagini, costă 1 leu.

Dreptul administrativ român, prelucrat sistematic de Aurel Onciul. Partea generală. Viena 1900. Editura autorului.

Volum 8°, 187 pagini.

»Caracterele morale esemple și sentențe«, culese din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne de Ioan Papea, profesor la gimnasiul din Brașov. Tendințe acestei publicațiuni prețioasă călăuză în mână tineretului ni-o spus însuși cuvintele puse ca motto: *»Curațenia năvurilor și însuflețirea pentru ideale fac pe un popor fie căl de mic trainic și puternic«*. — Prețul 2 coroane și 50 bani.

Filosofia socialismului. Dl N. Mihaiescu, prof. în Ploiești, al cărui nume este cunoscut cetitorilor nostri pe urma unor frumoase poesii ce a publicat în *»Tribuna«*, a scos sub titlul de mai sus un mare volum (are aproape 300 pag. 8° mare).

Opul, în tendență contrar socialismului ordinar, face începutul unei biblioteci de științe sociale, numită: *Biblioteca socială »Steaua polară«*.

Dl Mihaiescu, care este doctor în filosofie și litere, și membru al societății sociologice din Paris, a mai publicat o scriere de acest fel: *Unde duce socialismul*, de E. Richter și anunță că va mai publica: Partea a II-a din *»Filosofia socialismului«*, apoi *»Femeia«* etc.

Volumul de față, dedicat distinsului sociolog René Worms din Paris, este tipărit la G. Vlădescu, Câmpulung și costă 3 lei.

Al doilea capitol din *comptabilitatea dublă*, de I. C. Panțu. Această nouă broșură conține: afacerile de credit cambial și afacerile de bancă.

La creditul cambial s'a introdus o afacere de patru luni, trecută în registrele principale și auxiliare după metoda usitată la noi, precum și după metoda numit francez, întocmai așa, după cum se întrebunțează în practică, arătându-se încheierile lunare și încheierea anuală.

La afacerile de bancă, după o împărțea sistematică a afacerilor, s'a explicat scontul de cambii și reescontul, afaceri cu monete, avansuri pe efecte publice (lombard); împrumuturi pe alte gagiuri (marfă etc.) și depunerile spre fructificare. Explicările s'au făcut la singuratele casuri și apoi s'au combinat la mici afaceri, cari durează trei și șese luni, arătându-se încheierea într'un măiestru tabelar și la urmă arătându-se trecerile, așa după-cum se întâmplă în practică, în registre principale și auxiliare.

Prețul este 2 coroane + 10 bani porto. De vânzare în Brașov: la tipografia *»A Mureșanu«* și la librăria N. Ciurcu. În Sibiu: la librăria arhidieceșană. — Atragem atențiunea publicului nostru, îndeosebi a celor-ce se ocupă cu afaceri comerciale, precum și a membrilor din direcțiunile băncilor noastre și a funcționarilor acestora, asupra acestei lucrări de neapărată trebuință.

Sosiți în Sibiu.

La 22 Februarie n. 1900.

Hotel *»Impăratul Romanilor«*: Agnes Freund, actriță din Berlin; Raven ou familia, director din Kalán; Schneider din Cluj, Zappe din Gölitz, Kassovits din Graz, Zurescu din Rîmnic, Amberg din Innsbruck, Koperli, Rechnitzer, Springer, din Budapesta, Hügel, Weiss, Hoselitz, Ausbach, din Viena, comercianți.

Hotel *»Neurhrer«*: Bodonyi din Taiș, Zink din Sighișoara, privatieri; Szentpéteri, oficial din Odorheiu-săcuesc.

Hotel *»Meltzer«*: Todina, student din Cămpeni; Andreu din Căstău; Popovici din Sebeșel, Cerbu din Părău.

Cursul pieței din Sibiu.

Din 22 Februarie n. 1900.

Hărție-monetă română	Cump.	18.60	vend.	18.70
Lire turcești	"	"	"	"
Imperiali (15 R ^o aur)	"	"	"	"
Ruble rusești	"	2.48	"	2.56
Galbeni	"	11.31	"	11.45
Napoleon-d'ori	"	19.10	"	19.21
100 Marce germane	"	117.10	"	118.20
Livre sterling	"	24.—	"	24.20

Bursa de Budapesta.

Din 20 Februarie n. 1900.

Renta de aur ung. 4 1/2 %	98.50
" " 4 %	94.—
" ung. val. cor. 8 1/2 %	99.75
Împrumutul căilor ferate ung.	99.50
Bonuri rurale ung.	93.75
" croate-slavone	95.—
Obligațiunile desp. regalilor	99.50
Louuri pentru regularea Tisei și Seghedin	141.50
Renta de hărție austriacă	99.55
" de argint austriacă	99.50
" de aur austriacă	99.—
Louuri austriace din 1890	137.—
Acțiunile băncii austro-ungare	757.—
" de credit ung.	751.—
" de credit austr.	758.60
Scrișuri fonciare ale institutului de credit și economii <i>»Albina«</i>	102.—
Galbeni împărțitești	11.44
Napoleon-d'ori	19.27
Mărci 100 imp. germane	118.15
London 10 Livre sterlingi	242.50

Bursa de Viena.

Din 20 Februarie n. 1900.

Renta de aur 4 1/2 %	98.60
Renta ung. v. c. 4 1/2 %	94.20
Împrumutul căilor ferate ung.	99.40
Bonuri rurale ung.	93.40
" croate-slavone	94.—
Renta de hărție austriacă	99.80
" de argint austriacă	99.70
" de aur austriacă	99.80
Louuri austriace din 1890	137.—
Acțiunile băncii austro-ungare	126.40
" de credit ung.	187.50
" de credit austr.	236.30

Bursa de București.

Din 8 Februarie v.

5 1/2 % Renta perpetuă	80 1/2
5 % " " 1881 96 1/2	80 1/2
5 % " " 1892 96 1/2	80 1/2
5 % " " 1893 96 1/2	80 1/2
4 % " " 1894 84	80 1/2
5 % " " 1895 85 1/2	80 1/2
4 % " " 90.94 86 1/2	80 1/2
4 % " " 1896 87 1/2	80 1/2
5 % " " 1898 87 1/2	80 1/2
Convertite rurale	—
5 1/2 % Obl. c. B. 1888	55
4 1/2 % " " 1890	—
5 % " " 1895	—
5 % Fonc. rur.	94 1/2
5 % Fonc. rur.	80 1/2
5 % " urb. Buc. 87 1/2	80 1/2
5 % " Iași 89 1/2	80 1/2
Banca Naț. 2610	—
" Agricolă 351	—
" României	—
de scont	295
Dac. Rom.	436
Napoleonală	442
Patricia	—
Canstrucții	55
Basalt artificial	—
Tranz. nou	—

Față tină și încântătoare

se poate căpăta exclusiv numai prin folosirea

Crema de lapte Benzoe și a pudrei-lebedă

preparate de farmacistul Kriván și pretutindenea folosite cu predilecție. Efectul e splendid și frapant! După folosire de câteva zile înfrumțează și învioră fața și-i dă pielei teintă albă. Depărtează tot felul de pete și chiar și boale de piele. Dă feței înfățișare tină și încântătoare. E complet nestrăicătoare, nu e unsuroasă și o recomand pe garanță. Prețul unui borcaneș de cremă de lapte-Benzoe 1 coroană. O cutie de pudră-lebedă nestrăicătoare și fără plumb, (albă, roză ori cremă) costă 1 coroană. O bucată de săpun de lapte-Benzoe costă 70 bani (35 cr.)

Picăturile universale

contra durerii de dinți

ale lui Kriván fac să înceteze momentan ori-ce soi de durere de dinți.

O cutie împreună cu înviatuni de întrebuințare costă 70 bani (35 cr.)

Atest: D-lui Ioan Kriván, farmacist în Világos! Esprim cele mai adânci mulțumiri pentru picăturile contra durerii de dinți preparate și inventate de d-ta. Acelea mi-au alinat durerea de dinți deja după prima folosire în timp de câteva minute. Recomand deci cu cea mai mare căldură aceste picături inventate de d-ta, tuturor cari sufer de durere de dinți. Világos, la 12 Ianuarie 1899. Cu deosebită stimă: Cornel Novák, pretor. În prezența noastră: Andor Aknay, Coloman Csegey.

Preparatele de mai sus sunt legal brevetate

Se capătă în calitate proaspătă la preparatorul lor [58] 1-40

Ioan Kriván, farmacist în Világos (comitatul Aradului).

La comanda în preț de 6 coroane expedarea și embalajul se face franco.

Depositar principal în Budapesta la Iosif Török, str. Király nr. 12.

Se pot căpăta și în cele mai multe farmacii, droguerii și parfumerii.

Spre binevoitoare atențiune!

Numai pentru a răsturna preocupăția, ce — durere — există în anumite cercuri ale p. t. publicului față cu berea noastră

„Transsylvania“

ne-am luat voe a cere opinia unui chimician, cunoscut eminent și demn de încredere, și anume a d-lui Paul Schiller (proprietar al unui laboratoriu special pentru fabricări de spirtoase) în Viena, VIII, strada Lerchenfelder nr. 62, și aceea în pasajul final sună precum urmează:

„Trebuie deci să declar proba din berea „Transsylvania“ a D-Voastre, care în privința caracterului stă foarte aproape de berile de „Pilsen“, drept produs foarte bine ferit și astfel plăcut și de gust bun, și de durabilitate bună, prin ce întru nimic nu stă înapoia berilor din cele mai renumite bererii. Viena, la 11 Ianuarie 1900.“

Aducând aceasta la binevoitoarea cunoștință, ne luăm voe a atrage atențiunea on. public la faptul, că berea noastră „Transsylvania“ atât cea albă cât și cea neagră, se află totdeauna proaspătă și în l. calitate în aproape toate restaurantele și cafenelele, cum și aproape în toate prăvăliile.

Cu distinsă stimă

Prima bererie ardeleană cu vapori
a erezilor Ioan Habermann.

[26] 5-6

La Librăria „Tipografiei“, soc. pe acțiuni în Sibiu,
se află de vânzare

următoarele publicațiuni

ale Societății

„Inocențiu Micu Clain“

a teologilor din Blaj

1. „Epistole către un preot tină“ de Aloisius Melcher. Partea I. și II. 2 volume mari cu prețul redus de . . . 3 C. — b.
2. „Pregătire la moarte“, adică considerațiuni asupra maximelor eterne folositoare tuturor spre meditare și prețioasă spre a predică, de Alfons M. Liguori, 1 volum de 440 pag. 1 C. 60 b.
3. „Duh muscălesc“, narațiune de Bolanden (45 pag.) — C. 20 b.
4. „Tragedia Calvarului“, de L'abbé Henry Bolo. (290 pag.) Sibiu 1899 fl. 1. — Se recomandă mai ales prețioasă.

Bine apreciată
de întreagă
presa noastră.

MARGARETA MOLDOVAN.

Din
tainele
vieții.

29 de povești și schițe.

Prețul 2 cor., plus 10 bani porto.

Se poate procura dela

„Tipografia“,
soc. pe acțiuni, Sibiu.

A apărut!

„Tipografia“, societate pe acțiuni Sibiu.

Se află de vânzare:

George du Maurier

TRILBY.

IN ROMANEȘTE
DE
AFIN DE LA TUSCIA.

Prețul 2 cor. plus 10 fl. porto

A apărut și se află de vânzare la „Tipografia“
societate pe acțiuni în Sibiu

Teoria Dramei

cu un tratat instructiv despre frumos și artă

de

Dr. Iosif Blaga,

profesor.

Prețul 3 cor. 60 fl. inclusive 30 fl. porto

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

A apărut:

„Călimdarul Poporului“

pe anul 1900.

Prețul 40 bani + 10 bani porto.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Descrierea Ardealului.

Cine voeste să cunoască frumoasa țeară a Ardealului, și cu deosebire Munții-Apuseni, patria lui Horia și lăncu, să citească scrierile lui Silvestru Moldovan anume:

Țeara-Noastră,

descrierea părților sudice ale Transilvaniei și Valea-Murșului, apoi

Zarandul și Munții-Apuseni.

Cu 9 ilustrațiuni și o schiță.

Descrierile sunt făcute în fel de călătorie, cu datele și porturile Românilor și cu multe legende despre dealuri, cetăți, izvoare ș. a. Fiecare carte costă 2 cor. (și 10 bani porto), în România 3 lei.

Toate zările noastre au apreciat în cuvinte elocvente aceste descrieri, unele cele avem despre Transilvania în limba română:

„Liga română“, scrie între altele: „Până astăzi n'a existat în limba română o descriere a acestor regiuni atât de interesante din mai multe puncte de vedere. Dl Silvestru Moldovan a răspuns deci prin această publicațiune unei trebuințe ce intr'adever se simțea la noi. Sperăm, că publicul cetitor va face acestei scrieri primirea amabilă pe care o merită.“

Comanda se pot face la

„Tipografia“,
societate pe acțiuni în Sibiu.

Doi mari Metropoliți ai Românilor
Andrei bar. de Șaguna
și

Alexandru Sterea Șaluțiu.

— Portrete frumoase. —

Lucrate la Viena, în fototipie, fiecare separat, pe hârtie fină de carton; sunt foarte potrivite tablouri în casa fiecărui Român.

Prețul unui exemplar 50 bani.

Librăria „Tipografiei“,
Sibiu, soc. pe acțiuni.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.

Avis!

Îmi iau voe a face cunoscut prea onoratului public, că 'mi-am cumpărat pe seama mea

grădina de artă și comerț

împreună cu florăria, foste mai nainte ale lui Schneider.

Din acest prilej îmi iau voe a mă adresa prea onoratului public cu umilită rugare, ca în casuri de lipsă să binevoiască a mă onora cu prețioasele-i comande. Aranjamentele de flori le voi executa prompt în cel mai modern stil.

Asemenea voui îngrijii, ca prea onoratul public să aibă totdeauna la dispoziție în florăria mea plante de sâcie, palmieri etc. în bogat asortiment.

Ca stând la dispoziția prea onor. public semnez cu respectuoasă stimă

[66] 1-2

A. Förstl.

„TIPOGRAFIA“, societate pe acțiuni în Sibiu.

A apărut la „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu și se află de vânzare la autorul în Serajevo (Bosnia) Terensiangasse nr. 8

Regulament de serviciu

I. și III. parte

pentru școalele de sărgi a armatei comune ces. și reg. și a honvezimel reg ung., compus de

Demetriu Bardosi,

primlocotenent ces. și reg. în regimentul de infanterie nr. 37.

Editura autorului.

➔ Prețul unui exemplar 90 bani. ➔

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Cu prețul jumătate!

Almanachul

Învățătorului

Român

pe anul 1899/900,

de Iosif Velcean,

elegant compactat și cu bogat material școlastic

se vinde, într'un număr de exemplare cu jumătate prețul, adică

— numai cu 1 coroană —

învățătorilor români, cari îl vor cere cu provocare la acest avis, trimițând prețul și 10 bani porto postal.

Indispensabil pentru învățători!

„TIPOGRAFIA“, SOCIETATE PE ACȚIUNI, SIBIU.

Scrierile eminentului și simpaticului poet și prosator

Al. Vlăhuta,

se află de vânzare pe lângă prețurile originale și anume:

„Iubire“, poezie (1888—1895), editura Carol Müller 1896 cor. 3.—

„Dan“, roman, editura librăriei E. Graeve & Comp. 1894 (1 vol.) cor. 3 50

„Dan“, roman, Biblioteca pentru toți, 4 mri. editura Carol Müller 1896,

2 volume à 64 bani cor. 1.28

„Din goana vieții“, ediția III. (1895) cor. 3.50

„Din goana vieții“, (Biblioteca pentru toți, 3 mri), edit. C. Müller 96 b.

„Icoane sterse“, nuvele, (Biblioteca pentru toți), edit. C. Müller 32 b.

„Un an de luptă“, ed. C. Müller, 1895 cor. 2.50

— Cel mai nou volum de nuvele: —

„În vîltoare“, nuvele, editura Miloșescu 1896 cor. 2.—

Comandele să se adreseze:

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.